

1η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΡΙΤΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ

Την 1η Οκτωβρίου 2014 οι τάξεις Α΄ και Β΄ του σχολείου μας διοργάνωσαν μία εκδήλωση για την Τρίτη Ηλικία θέλοντας να τιμήσουν τους παππούδες και τις γιαγιάδες. Τους ανθρώπους που κάποτε ως νέοι αγωνίστηκαν για να μεγαλώσουν και να αναθρέψουν τα παιδιά τους και που σήμερα συνεχίζουν να προσφέρουν την αστείρευτη αγάπη τους στα γλυκά τους εγγόνια. Ποιοι είναι, όμως, αυτοί οι άνθρωποι;

Είναι η γιαγιά που...

1η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΡΙΤΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ

Την 1η Οκτωβρίου 2014 οι τάξεις Α΄ και Β΄ του σχολείου μας διοργάνωσαν μία εκδήλωση για την Τρίτη Ηλικία θέλοντας να τιμήσουν τους παππούδες και τις γιαγιάδες. Τους ανθρώπους που κάποτε ως νέοι αγωνίστηκαν για να μεγαλώσουν και να αναθρέψουν τα παιδιά τους και που σήμερα συνεχίζουν να προσφέρουν την αστείρευτη αγάπη τους στα γλυκά τους εγγόνια. Ποιοι είναι, όμως, αυτοί οι άνθρωποι;

Είναι η γιαγιά που κάθε πρωί πηγαίνει τον εγγονό της στο σχολείο, μια και η μητέρα του εργάζεται. Είναι η γιαγιά που φροντίζει, όπως μπορεί, το σπίτι κι ετοιμάζει το πρωινό και το μεσημεριανό φαγητό της οικογένειας. Είναι η γιαγιά που με λαχτάρα παίρνει στα χέρια της το τετράδιο του εγγονού της, όταν εκείνος επιστρέφει από το σχολείο, και χαίρεται που τον βλέπει να μεγαλώνει και να προοδεύει. Είναι η γιαγιά που με τα μαγικά της χέρια φτιάχνει το απόγευμα πεντανόστιμες πίτες, δίπλες και χυλοπίτες?και κάνει τα χαμόγελα να ανθίζουν στα προσωπάκια των εγγονών της? Είναι η γιαγιά που το βράδυ λέει παραμύθια και τραγούδια, νανουρίσματα και ταχαρίσματα πάνω από τα νυσταγμένα ματάκια της εγγονής της?

Είναι, όμως, και η γιαγιά που ζει μακριά από τα εγγόνια της? Η γιαγιά που ζει στη Γαλλία, αλλά δεν περνάει ημέρα που να μην επιθυμήσει τα μονάκριβα αγγελούδια της?. Η γιαγιά που ζει στην Αλβανία και αγωνιά για τα εγγονάκια της που μαζί με τους γονείς τους έκαναν μια νέα αρχή εδώ στην Ελλάδα. Η γιαγιά που ζει στη Βουλγαρία και κάθε βράδυ σιγοτραγουδά το αγαπημένο τραγούδι του εγγονού της και περιμένει πότε θα χτυπήσει το τηλέφωνο για να ακούσει τη φωνούλα του?

Την 1η Οκτωβρίου, όμως, γιορτάζει και ο παππούς! Ο παππούς που συνεχίζει να δουλεύει ως αγρότης, παρά τη μεγάλη του ηλικία, ώστε να μπορέσει να προσφέρει κάτι παραπάνω στα παιδιά και στα εγγόνια του. Ο παππούς που παίρνει τον εγγονό του στους αγρούς και του δείχνει πώς μέρα με τη μέρα ένας σπόρος ανασταίνεται μέσα από τη γη και βγάζει βλαστό, φύλλα και καρπούς?μαθαίνοντάς του τα μυστικά της φύσης? Είναι ο παππούς που χορεύει με τα εγγόνια του! Ο παππούς που έχει το κουράγιο να παίζει κρυφτό και να καμώνεται πως τάχα δεν μπορεί να βρει τα εγγόνια μέσα στις κρυψώνες τους?

Όλοι αυτοί οι άνθρωποι, οι σοφοί της ζωής, γιορτάζουν αυτή την ημέρα. Κι αφού τόσα προσφέρουν καθημερινά και αγόγγυστα στα εγγόνια τους, ήταν η σειρά των εγγονών να πουν εκείνη την ημέρα ένα μεγάλο « ευχαριστώ » στους ακούραστους παππούδες και στις ακούραστες γιαγιάδες τους ? και να τους αφιερώσουν ένα γλυκό τραγούδι μέσα από την καρδιά τους:

Είμαι ένα μικρό παιδάκι
κι αγαπάω τη γιαγιά
γιατί έχει μian αγκάλη
πιο ζεστή κι από φωλιά!

Είμαι ένα μικρό παιδάκι
τον παππού μου αγαπώ
γιατί έχει δύο χέρια
που με παν? στον ουρανό!

Την καρδιά μου σας χαρίζω
και σας λέω « ευχαριστώ»
γιατί είστε οι άγγελοί μου
που μου δείχνουν το σωστό!

Η δασκάλα της Α΄ Τάξης

Σκοπιανού Ευδοκία

Η δασκάλα της Β΄ Τάξης

Ραντούδη Σταυρούλα